

Enviament dels animadors de comunitat a les Borges Blanques

A la parròquia de les Borges Blanques, a la missa de les 8 del vespre del dia 8 de novembre, s'ha fet la presentació dels tres nous animadors de comunitat, nomenats recentment pel bisbe Mons. Joan Piris, per servir a les parròquies que conformen la Unitat Pastoral de les Borges Blanques, Juneda, Torregrossa, Puiggròs i la Floresta. Són la Maria Teresa Salla, la Dolors Queralt i en Josep Solé. L'Eucaristia ha estat presidida pel seu rector, Mn. Daniel, i conce-

lebrada pel vicari Mn. Josevi. Hi han estat presents a la celebració una representació dels Consells parroquials dels cinc municipis.

A l'homilia, Mn. Daniel ha remarcat, a la llum de la Paraula de Déu proclamada, la necessitat que tots tenim de prendre consciència que som Església, formem part d'un conjunt de Pedres Vives, no pas mortes, on cadascú té un paper importantíssim en bé de tota la comunitat. I en aquest cas, especialment els tres nous animadors, la missió dels quals no es limita a celebrar la litúrgia, sinó a ser transmissors de la joia de l'Evangel·li, tal com el papa Francesc ens demana, treballant amb esperit de comunió i al servei de les cinc parròquies.

Acabada la celebració, han rebut les felicitacions i agraïment de part dels assistents.

XXXIV Concurs de Narracions de la Frater de Lleida

La Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat de Lleida convoca el Concurs de Narracions 2014-2015, que valorarà treballs que tractin sobre les persones amb discapacitat i el món de la malaltia. El certamen, que enguany arriba a la seva 34a edició, tindrà una categoria per a joves i una altra per a adults.

La data límit d'entrega serà el pròxim 3 de gener. Els documents s'han d'enviar a través d'un correu certificat a la seu social de la Frater, ubicada al carrer Maragall, número 4, baixos, de Lleida (25003). Els guanyadors del concurs tindran premi, tant els més grans com els més menuts, en forma de retribució econòmica i diploma o certificat. Juntament amb els originals de les narracions, cal entregar un so-

bre que indiqui i contingui: la categoria (joves o adults), el nom, l'edat, el DNI, el telèfon i l'adreça de l'autor.

El resultat es farà públic durant el mes d'abril de 2015, amb un acte que es convocarà per a l'ocasió.

El jurat estarà format per persones adients a la matèria i el seu veredictes serà inapel·lable. A més, podrà decidir, segons la qualitat de les obres, si donar o no un accèssit.

La Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids és un moviment cristià d'àmbit internacional que va sorgir a la ciutat francesa de Verdun, l'any 1945. Amb l'ànim de promoure la relació entre les persones amb discapacitats, arribà a Lleida a finals de la dècada dels 60.

AJUDANT A VIURE

Sense ètica no hi ha desenvolupament

Aquest és el títol d'un petit llibret del cardenal Óscar Maradiaga (president de Càritas Internacional) i, en la seva presentació, es llegeix que «els freqüents casos de corrupció ens impulsen a tornar als valors evangèlics per aconseguir un desenvolupament més humà i humanitzador».

Són afirmacions que ens fan pensar en la gran quantitat de notícies que recentment van apareixent sobre actituds i conductes escandaloses de persones d'un cert nivell.

Paral·lelament, i també molt preocupant, el darrer Informe FOESSA feia palesa la dolorosa realitat d'exclusió social que patim a la societat espanyola on només un terç (el 34%) viu en situació d'integració plena. Gairebé dotze milions de persones estan excloses a Espanya. És un fracàs evident de l'actual model social i és una forta crida d'atenció a revisar les nostres escales de valors com a ciutadans. I també a qüestionar les lògiques que es fan servir a l'hora de combatre la pobresa i l'exclusió.

Tenint en compte les circumstàncies, sembla urgent, per exemple, revisar el nostre concepte de bé comú, atès que cada dia es considera més normal aprofitar-se de tot allò que qualifiquem com a públic, amb l'impudic raonament —conscient o inconscient— de què «tothom ho fa» o «allò que és de tots no és de ningú». Aquí és on entraria de ple la qüestió ètica o, si més no, el respecte d'allò públic que hauria d'estar molt present en totes les instàncies educatives, familiars i socials.

Podrïem fer-nos algunes preguntes i tractar de contestar honestament i amb sinceritat: ¿No sembla que la cultura que compartim està plena de complicitats, silenciament, tapant o restant importància a comportaments que són impresentables? Està bé créixer en llibertat i facilitar una relació social sense tanques regles o limitacions com en temps passats, però no tot s'hi val. ¿On queda la consciència de les persones i la seva adequada formació? ¿El creixement econòmic ha de ser l'únic o el principal paràmetre a tenir en compte a l'hora de considerar positiu un determinat model de desenvolupament?

Necessàriament hem de reivindicar la dimensió moral de totes les nostres opcions i tenir molt present també les implicacions que comporta i les seves conseqüències. I això val igualment tant per als responsables públics i els agents socials com per a cadascun de nosaltres.

Certament, tampoc no podem negar els esforços que es fan en la lluita contra la desigualtat, la pobresa i l'exclusió social a molts nivells, però la realitat demostra que segueixen sent clarament insuficients i cal seguir implicant-nos, més i més, en la transformació de la nostra realitat per tal que, com ens indica el papa Francesc, «ningú ens robi l'esperança de fer un altre món possible».

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JUAN FELIPE RAMÍREZ

Do de la Providència

Aquest vespre, a les 19.30 h, fra Juan Felipe Ramírez professarà solemnement, amb la gràcia de Déu, la Regla i la vida dels framenors franciscans caputxins, a Igualada. Fra Felipe, antioqueño de Medellín (Colòmbia), ha viscut un procés «molt llarg, bonic i complex».

Com vas viure el procés?

Sóc fill d'una família cristiana que m'ha transmès la fe i l'amor a Jesús i a l'Església. He viscut moments bonics i també de tràgics, com la mort violenta del meu germà David, de 15 anys. Després d'un viatge a Assís el 2007, àvid d'un canvi seriós i radical en la meua vida, prego a sant Francesc i em poso a les seves mans. Entro en contacte amb la comunitat d'Arenys i avui concretament la resposta a aquella crida en la fraternitat franciscana caputxina, que ha estat per a mi un do de la Providència divina.

Com ha canviat la teua vida?

El passatge evangèlic del fill pròdig resumeix l'evolució i el canvi en la meua vida: revela tot un camí de retorn a la casa del Pare, en el qual un cop més Déu em sorprèn amb el seu infinit amor misericordiós. Ara sóc una mica més conscient del do de la vida i de la meua antiga mentalitat de jornalero i, per això, em dispo a un llarg camí de conversió a la llum de l'Evangeli de Jesucrist.

Què significa el pas de la professió solemne?

És un regal de Déu. Faig vot a Déu, Pare sant i omnipotent, de viure durant la resta de la meua vida en l'obediència, sense posseir res i en castedat, i també prometo observar la vida i la Regla dels framenors. Em dono de tot cor a la Fraternitat, a fi que pugui assolir la perfecció de la caritat al servei de Déu, de l'Església i dels homes.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

Confianza en Cristo

Roncalli vivia una gran confiança en Cristo, alimentada en la oració, pues, además del Breviario, rezaba cada día las tres partes del Rosario. Siendo patriarca de Venecia, evocaba, en este sentido, un gráfico episodio:

«Recuerdo siempre la impresión que me hacía, durante tantos años, subiendo las viejas escaleras del Vaticano, un fresco en el muro de una de las bóvedas de arriba, subiendo hacia la cima: Simón el pecador, en el momento de ser engullido por las olas, y Jesús que lo levanta y le dice: *“Modicae fidei, quare dubitasti?”* (Hombre de poca fe, ¿por qué dudaste?) [...]. Animémonos, Dios no muere; y las promesas de Cristo, Hijo de Dios, son inquebrantables. La gracia del Señor está con nosotros; y con ella estamos dispuestos a afrontar cualquier combate.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

SER PADRES

Baja el rendimiento escolar

Las observaciones de los maestros indican que aproximadamente las dos terceras partes del alumnado muestra acusados cambios en el ámbito escolar debidos a la separación de sus padres.

Recuerdo la sorpresa que me causó hace años la curiosa petición de una conferencia de un colegio de monjas de Barcelona, con el recado específico de que hablara al cuadro docente de cómo tenían que actuar con sus alumnos hijos de padres separados «el lunes por la mañana», que era habitualmente el día que estaban más alterados, después de pasar el fin de semana con el otro progenitor.

A muchos niños la ansiedad y la preocupación por la disolución matrimonial les produce nuevos problemas de concentración: casi la cuarta parte del alumnado en esta situación presenta una dificultad para concentrarse en el trabajo escolar. La triple combinación de tristeza, ensañación («está en la luna», «se pierde en las nubes») y problemas de concentración se presenta también en uno de cada cinco estudiantes, con un significativo bajón de su rendimiento escolar que dura bastante tiempo después de la separación.

Quiero, por último, hacer hincapié en una de las desafortunadas consecuencias que genera la separación: el deterioro de la relación con los compañeros de escuela. Esta situación es más lamentable en el caso de los niños más pequeños (está demostrado que las niñas salen mejor paradas de estas alteraciones de relación social estudiantil). Animo a intervenir con prontitud al profesional docente.

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Y Dios miró hacia la periferia

Dios miró hacia «la periferia del Imperio romano y hacia la periferia de Israel», y en Nazaret, lugar alejado de los ámbitos de influencia de Roma y de Israel, miró a una joven, sobre ella posó su mirada, y la eligió. La eligió «para ser la madre de su Hijo. Madre de Aquel que ha venido a liberarnos de la esclavitud del pecado». Y fruto de esa elección la hace Inmaculada. La Inmaculada «es fruto del amor de Dios que salva el mundo».

Nuestra mirada es atraída por la belleza de la Madre de Jesús, ¡nuestra Madre! La Inmaculada. La «Llena de gracia», repetía gozoso el Papa con los fieles en el *ángelus* del día de la Inmaculada, en el segundo domingo de Adviento (8-12-13).

Dios también nos ama a cada uno de nosotros, en nuestras periferias, tiene un proyecto de amor para cada uno de nosotros. Hemos sido elegidos «para ser santos e inmaculados» (Ef 1,4).

Mirando a María, nuestra bella Madre Inmaculada, reconocamos «nuestra vocación más profunda: ser transformados por la belleza de Dios. Dejémosnos mirar por ella para aprender a ser más humildes, y también más valientes en el seguir la Palabra de Dios; para acoger el tierno abrazo de su Hijo Jesús, un abrazo que nos da vida, esperanza y paz».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

8. □ † Dilluns (lit. hores 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Inmaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dimecres (□ Terrassa) [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.

11. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic). Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 19 / Lc 17,10-13]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50.53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Sant Joan de la Creu († 1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

DIUMENGE II D'ADVENT

▀ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5,9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.»

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.»

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▀ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▀ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

▀ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▀ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5,9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por su pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

▀ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▀ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No perdáis de vista una cosa: para el Señor un día es como mil años, y mil años como un día. El Señor no tarda en cumplir su promesa, como creen algunos. Lo que ocurre es que tiene mucha paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie perezca, sino que todos se conviertan.

El día del Señor llegará como un ladrón. Entonces el cielo desaparecerá con gran estrépito; los elementos se desintegrarán abrasados, y la tierra con todas sus obras se consumirá. Si todo este mundo se va a desintegrar de este modo, ¡qué santa y piadosa ha de ser vuestra vida! Esperad y apresurad la venida del Señor, cuando desaparecerán los cielos, consumidos por el fuego, y se derretirán los elementos. Pero nosotros, confiados en la promesa del Señor, esperamos un cielo nuevo y una tierra nueva en que habite la justicia. Por tanto, queridos hermanos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, immaculados e irreprochables.

▀ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío mi mensajero delante de ti para que te prepare el camino. Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos".»

Juan bautizaba en el desierto; predicaba que se convirtieran y se bautizaran, para que se les perdonasen los pecados. Acudía la gente de Judea y de Jerusalén, confesaba sus pecados, y él los bautizaba en el Jordán. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre.

Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Sant Joan Baptista. Pintura d'El Greco, Museu Provincial de València

COMENTARI

Déu ve per fer-nos tornar a ell

Durant la deportació de Babilònia (s. vi aC), la paraula del profeta Isaïes dóna esperança i invita a la confiança, tant als deportats com als hebreus que es van quedar a Palestina. Déu camina al davant del seu poble i el guia per retornar-lo lliure del país de l'esclavitud fins a la pròpia terra. És el bon pastor que té cura dels febles i dels petits. Es manifesta fort consolant el seu poble i perdonant-li la culpa: «Digueu a Jerusalem que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa». «Puja en una muntanya ben alta, missatger, que anuncies a Sió la bona nova! [...] Digues a les viles de Judà: "Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba

amb poder... vetlla com un pastor pel seu ramat, l'aplega amb el seu braç"» (1a lectura).

Vet aquí el portador de la Bona Nova que precedeix el Senyor que ve. Vet aquí el Precursor Joan Baptista que no porta les insígnies rutilants que distingeixen els ambaixadors i viu en el desert, vestit amb pèl de camell. El retrat del Baptista que hi ha al centre de la primera pàgina de l'evangeli de Marc suposa necessàriament que mirem la seva matriu original tal com la trobem en l'anomenat *segon Isaïes* (40-55), profeta anònim de l'exili de Babilònia (primera lectura).

Com el seu predecessor, «crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». La seva predicació atreu multituds perquè proclama la manifesta-

ció imminent d'un que és més poderós que ell: «Jo no sóc digne d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat.» Ell batejava un baptisme de conversió que exigia una veritable conversió dels cors. Però vindria un altre que batejaria amb l'Esperit Sant.

Joan ja anunciava Jesús sense anomenar-lo. Jesús reprèn el missatge del Precursor: «S'ha acomplert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» L'Església i el món sempre tenen necessitat de profetes-precursors com Joan Baptista. On s'alça la seva veu sense arrogància i sense agressivitat, s'obre el camí del Senyor, s'evangelitza. Obrim-nos al sagrament del perdó, de la reconciliació.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Litúrgia i Espiritualitat

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

Som un grup de persones amb el compromís de fraternitat i servei d'uns a altres.

En el fons cerquem la felicitat, entenent-la com la realització d'allò profund de la persona: estimar.

Volem aprendre a estimar; per diferents camins personals, se'ns ha regalat un tast de felicitat mitjançant l'anada en pelegrinatge a Lourdes; allí, des de la proximitat a la nostra Mare, aprenem i agafem empena per intentar estimar al llarg de l'any, en la vida quotidiana de cada un.

Tenim una Junta, un grup de treball i la participació de tots els hospitalaris.

La pertinença a l'Hospitalitat és oberta; no hi ha condicions ni quotes d'adscripció; és essencial en l'Hospitalitat l'acolliment a tota persona de bona voluntat.

Fem reunions, sortides, celebracions litúrgiques, eucaristies mensuals, cursos de formació, trobades amb altres grups, el pelegrinatge a Lourdes, etc; és tant important el què fem com el com ho fem..., és a dir, fer-ho amb amor.

El nostre moment actual ens és satisfactori: se'ns ha regalat un ambient veritablement fraterno malgrat les dificultats de tota mena que la convivència comporta.

La nostra Hospitalitat és alimentada per la vitalitat de noves generacions de joves que participen d'algunes activitats, i del pelegrinatge a Lourdes; és un goig veure la seva alegria, servei i vitalitat.

Ens agradaria acollir a més persones, especialment a les que ho puguin necessitar més; ens agradaria obrir-nos als més humils, senzills, necessitats d'acolliment... i aprofundir en la nostra finalitat: ser feliços, malgrat tot, aprenent a estimar.

Ramon Ma. Reig

«El Pas de la Somereta» tindrà caps de varals nous

«El Pas de la Somereta», imatge de la fugida a Egipte que participa tradicionalment en les processons de la Setmana Santa de Lleida, estrenarà el dia de Diumenge de Rams uns nous caps de varals. Aquests quatre varals del davant del pas el duen a les espatlles 60 portants de la imatge. Cadascuna de les quatre vares acaba amb un cap de fusta amb les imatges dels Àngels Custodis. Les talles han estat realitzades per Félix Barrachina. Aquesta novetat s'ha donat a conèixer en l'assemblea de l'Associació Cultural de la Sagrada Família i Sant Cristòfol, en el decurs de la qual s'ha informat que encara que en aquests moments hi ha 160 confreres, 70 dels quals són portants del pas, es necessitarien alguns portants més per a fer el relleu en les processons.

Trobada de parròquies de la Sagrada Família de Catalunya

Un grup de feligresos de la Unitat Parroquial de Capont ha participat recentment en la Trobada de parròquies de tot Catalunya que tenen per advocació la Sagrada Família. La trobada, organitzada per la parròquia de la Sagrada Família de Barcelona, ha consistit en una celebració eucarística, després de la qual s'ha realitzat una visita guiada al temple, seguida per tot el grup de Lleida amb gran devoció i atenció.

Mary Bometón

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 7 de desembre:

—12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

• Dilluns, 8 de desembre. Immaculada Concepció:

—12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

• Dijous, 11 de desembre:

—19.30 h, cicle sobre l'amor, «La sexualitat i l'amor», a càrrec de Santiago Frago, sexòleg, a l'IREL.

• Divendres, 12 de desembre:

—20 h, ritus d'ingrés al Catecumenat, a la Catedral.

—22.30 h, Vetlla de pregària de Joves, a la parròquia de Sant Martí.

• Dissabte, 13 de desembre:

—10 h, visiten al Sr. Bisbe els confirmants d'Immacelles.

• Diumenge, 14 de desembre:

—13 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Benedicció dels Jesusets, a la parròquia de Sant Martí.

—18 h, recés d'Advent, a la Catedral.

—19.30 h, Eucaristia, a la Catedral.

Recés d'Advent

Organitzat per l'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat

Dirigirà l'acte el Sr. Bisbe, Joan Piris

Diumenge, 14 de desembre, a les 18 h a la Capella del Santíssim de la Catedral

Tots hi sou convidats!

AYUDANDO A VIVIR

Sin ética no hay desarrollo

Este es el título de un pequeño libro del cardenal Óscar Maradiaga (presidente de Cáritas Internacional) y, en su presentación, se lee que «los frecuentes casos de corrupción nos impulsan a volver a los valores evangélicos para lograr un desarrollo más humano y humanizador». Son afirmaciones que nos hacen pensar en la gran cantidad de noticias que recientemente van apareciendo sobre actitudes y conductas escandalosas de personas de un cierto nivel.

Paralelamente, y también muy preocupante, es el último Informe FOESSA que hace patente la dolorosa realidad de exclusión social que padecemos en la sociedad española donde sólo un tercio (34%) vive en situación de integración plena. Casi doce millones de personas están excluidas en España. Es un fracaso evidente del actual modelo social y es una fuerte llamada de atención a revisar nuestra escala de valores como ciudadanos. Y también a cuestionar las lógicas que se utilizan a la hora de combatir la pobreza y la exclusión.

Teniendo en cuenta las circunstancias, parece urgente, por ejemplo, revisar nuestro concepto de bien común, dado que cada día se considera más normal aprovecharse de todo lo que calificamos como público, con el impúdico razonamiento —consciente o inconsciente— de que «todos lo hacen» o «lo que es de todos no es de nadie». Aquí es donde entraría de lleno la cuestión ética o, al menos, el respeto de lo público que debería estar muy presente en todas las instancias educativas, familiares y sociales.

Podríamos hacernos algunas preguntas y tratar de contestar honradamente y con sinceridad: ¿No parece que la cultura que compartimos está llena de complacencias, silenciando, tapando o restando importancia a comportamientos que son impresentables? Está bien crecer en libertad y facilitar una relación social sin tantas reglas o limitaciones como en tiempos pasados, pero no todo vale. ¿Dónde queda la conciencia de las personas y su adecuada formación? ¿El crecimiento económico debe ser el único o el princi-

pal parámetro a tener en cuenta a la hora de considerar positivo un determinado modelo de desarrollo?

Es necesario que reivindicemos la dimensión moral de todas nuestras opciones y tener muy presente también las implicaciones que conlleva y sus consecuencias. Y esto vale igualmente tanto para los responsables públicos y los agentes sociales como para cada uno de nosotros.

Ciertamente, tampoco podemos negar los esfuerzos que se hacen en la lucha contra la desigualdad, la pobreza y la exclusión social en muchos niveles, pero la realidad demuestra que siguen siendo claramente insuficientes y tenemos que seguir implicándonos, más y más, en la transformación de nuestra realidad para que, como nos indica el papa Francisco, «nadie nos robe la esperanza de hacer otro mundo posible».

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737